ZAMAN 3 ARALIK 2005 CUMARTESİ SAYI: 156 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR www.zaman.com.tr/ailem

ailem

AİLEM'İN EBEVEYN OKULU

BAŞLIYOR

ANNE BABALAR HAYDİ OKULA

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

3 ARALIK 2005 CUMARTESİ SAYI: 156

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz Sahibi	Ali Akbulut
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak	Mehmet Demirci
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibi Temsilcisi	Yakup Akalın
Reklam Koordinatörü	Yakup Şimşek
Yayın Türü	Yaygın Süreli

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
Tel: 0212 454 1 454 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://www.zaman.com.tr/ailem
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Okulumuz için kayıt yaptırmayı unutmayın!

Yaşadığımız sorunlarla birlikte aileyi korumaya yönelik gerek devlet kurumları gerekse gönüllü kuruluşlar önemli adımlar atıyor. Aile bireylerinin sağlıklı, mutlu ve huzurlu bir hayat sürebilmeleri doğumdan çocukluğa, ergenlikten eğitime, aile içi iletişimden çevresel faktörlere kadar pekçok etkenin pozitif değer taşımasını gerektiriyor. Sarsılan ya da parçalanan aileler, geride mutsuz eşler bırakmanın yanında, sahipsiz çocukları da umutsuz bir dünyanın kollarına itmektedir.

Aileye yönelik eğitim çalışmaları kadından sorumlu Devlet Bakanı Nimet Çubukçu'nun katkılarıyla sürüyor. Bu konuda Başbakanlık'a bağlı Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü araştırmalar yapıyor. Devlet bünyesindeki aileye dönük kurumların daha etkin ve faal olması için yapılacak çalışmaların artırılması gerekiyor. Devlet bazı belediyelerle işbirliği yaparak "aile eğitim protokolü" imzalıyor. Birçok dernek ve vakıf da ailelere yönelik "aile içi iletişim" seminerleri tertip ederek, anne-babaları bilgilendirmeye çalışıyor. Para vererek kişisel gelişim kurslarına, ebeveyn okullarına katılmak maddi külfet getirdiğinden herkesin katılımını sağlamak da mümkün olmuyor.

Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu, düzenlediği "Aile Şûraları"nda Türk aile yapısının korunması ve düzenlenmesini amaçlıyor. Bu konuda yapılan çalışmalar her ne kadar yoğun gözüküyor olsa da sonuçta uygulamaya geçmeyen fikirler çürümeye yüz tutuyor.

Bugüne kadar yüzlerce seminerin düzenlendiği ve binlerce insanın sertifika aldığı "anne-baba okulları"nı her eve ulaştırmak için önemli adımlar atılıyor. Ailem dergisi, yayınlanmaya başlandığı günden bu yana ailelere tavsiyeler sunuyor, örnekler veriyor. Ama bu haftadan itibaren aileye yönelik çalışmalarımız daha planlı bir eğitim seferberliğine dönüşüyor. Bugün birçok anne-babanın herhangi bir eğitim sürecine katılma imkan ve fırsatının olmadığının bilincindeyiz. Hizmeti evlere kadar götürmenin bir sebebi de bu.

Bugün 500 binden fazla aileye hitap eden Ailem dergisi, her ilde, her ilçede, her evde aile seminerleri düzenlemeyi hedefliyor. İlk bölüm sekiz hafta sürecek, bunun için her hafta Ailem dergisinin takip edilmesi ve ödevlerin dikkatle uygulanması gerekiyor. Ailem'in 'anne-baba okulu'nun ilk bölümü bugün başlıyor. Psikolog Yasemin Yalçın Aktosun'un hazırladığı bu bölüme yeni bölümlerin eklenmesi okurların istekleriyle doğru orantılı. Bu noktada her evin bir okula dönüşmesi en büyük dileğimiz. Aileler mutlu olsun, mutlu çocuklar yetişsin, umut dolu bir toplum oluşsun… İyi haftalar…

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

BİR HADİS

مِنْ حُسْنِ
إسْلاَمِ الْمَرْءِ
تَرْكُهُ مَا لاَ يَعْنِيهِ

Min husni islami'l mer'i terkühû mâ lâ ya'nîhi

(Doğrudan ya da dolaylı olarak Cenab-ı Hakk'ı hatırlatmayan) lüzumsuz bütün duygu, düşünce ve fiilleri terk etmesi, kişinin İslam'ı bilmesinin ve gereklerini yerine getirmesinin mükemmelliğindendir. (Tirmizî, Zühd, 11)

O evi benim için boşalt

İnsanın kalbi, Kur'an'ın tarif buyurduğu ve teklif ettiği ahlâk ile imar edilmemişse, o kalp temiz (ve selim) değildir. Cenâb-ı Hak bir yerde Hazreti Dâvud'a (as) şöyle buyurur: "O evi Ben'im için boşalt ki, Ben orada olayım." Bu, kalp hânesinin Allah'tan başka her şeyden temizlenip gerçek sevgili ile hemdem bulunması demektir. Bunu da ancak halk içinde Hak'la beraber bulunan ve en kalabalık insan toplulukları içinde yaşadığı halde sürekli Allah'ın birliğini hatırda tutan gönüller başarabileceklerdir. Buna karşılık, bütün ömrünü insanlardan uzak bir mekanda geçirdiği halde, kalbini Allah'tan başka şeylerden temizleyememiş ve O'ndan başka her şeyi söküp atamamış kimsenin yalnızlığı da bir aldanmışlıktır ve boşa bir uğraştır. Hidayet rehberimiz Peygamber Efendimiz (sas) şöyle buyurur: "Bir kimse bir günah işlediği zaman kalpbinde kara bir leke meydana gelir. Eğer sahibi pişman olur ve tövbe ederse kalp yine parlar." Bu hadis-i şeriften temiz ve selim kalbin, ancak günahlardan arınmış ve isyanlarla kararmamış bir kalp olabileceğini öğrenmekteyiz. Babasının sözünü tutmayan bir çocuğa, hemen "terbiyesiz, ahlâksız" damgasını vuran insanoğlu, emredilmesine rağmen ibadet etmemenin Allah'a isyan olduğunu niçin göz ardı eder ki!

Hac ve kurban hatıralarınızı bekliyoruz

Ailem olarak hac ve kurban sayıları için özel çalışmalarımız olacak. Bu sayılarımıza okurlarımızın da katkılarını sağlamak ve güzel hatıralarını tüm okurlarla paylaşmak amacıyla; yaşamış olduğunuz hac ve kurbanla ilgili özel ve anlamlı hatıralarınızı bize yazmanızı istiyoruz. Mesajlarınızı bekliyoruz...

ailem@zaman.com.tr
faks: 0 212 454 14 78

En büyük sıkıntı kime gelir?

Sa'd ibn-i Ebi Vakkas (ra) anlatıyor: "Bir gün Efendimiz (sas)'e 'Ey Allah'ın Elçisi! En büyük sıkıntılar kimlerin başına gelir?' diye sordum. Şöyle buyurdu: 'Belaların en ağırı peygamberlere gelir, sonra onlara en yakın olanlardan başlayarak derece derece aşağı doğru iner. İnsan, dindarlığı derecesinde sıkıntıya uğrar. Çok dindarsa, sıkıntısı da çok olur. Dindarlığı gevşerse, sıkıntısı hafif olur. Bir kul günahlardan arınmış olarak yürüyüp gidene kadar sıkıntılar onun peşini bırakmaz."

Kur'an ve İncil çevirileri

Avrupa'ya kâğıdı getirenler Müslümanlardır. Kur'ân'la öğrendiğimiz okuma yazma seferberliğinden sonra onca zaman geçmiş olmasına rağmen acaba Kur'ân'a hizmet etme noktasında nerede bulunuyoruz? 1900 yılında Kitab-ı Mukaddes'in (İncil'in) çevirisinin yapıldığı dil sayısı 118 idi. 2000 yılı sonunda ise bu sayı 383'e çıktı. İncil'in kısmen çevirisinin yapıldığı dillerin sayısını da bu rakama eklersek 2001 tarihi itibarıyla 2261 rakamı ile karşılaşıyoruz. Dünyada konuşulan irili ufaklı dil sayısı 5000 civarında. Bunların 1500 kadarı resmî dil. 3500 kadarı da küçük toplulukların konuştukları yöresel diller. Kutsal Kitab'ımız Kur'ân-ı Kerim ise ilk defa 1141 senesinde, yani yeryüzüne indirilişinin üzerinden ancak 5 asır geçtikten sonra Latin diline çevrilmiş. Netice olarak denebilir ki İslam âleminde Kur'ân-ı Kerim'e hizmet etme noktasındaki çalışmalar eksiktir. Bunu tamamlamak da ancak Allah'ın bize mesajı olan Kur'ân'ı okumak ve anlamakla, daha sonra da onu hak ve hakikatı arayan insanlara ulaştırmakla olacaktır.

Hangi kitapları okumalıyız?

"Hangi kitapları okumalıyız?" konusunda kalıplaşmış ölçüler koymak yanlış olur. Fakat bazı kriterler de vardır ki hangi eserlerin okunması gerektiği hususunda önemli ipuçları vermektedir. Ancak öncelikle şu kadarını ifade etmek gerekir ki; hususiyle "insanı Rabb'ine ulaştıracak, onu gâye-i hayâl saydığı neticeye bağlayacak, kâinatın gerçek mânâda fethine vesile olacak, kendisi için kapalı meseleleri açacak; dahası kara delikleri cennetin birer koridoru haline çevirecek ve en zulmetli noktalarda dahi sürçmeden yürüyebilmesini temin edecek kitapları" okumak çok önemlidir. Paul Nyssen der ki: "Ne okuduğunu bana söyle, ne olacağını sana haber vereyim."

Bugünün işini yarına bırakma!

Hulefa-i Raşidin'in beşincisi olarak görülen Halife Ömer bin Abdülaziz (682-720) vazifesine çok bağlı, gerçek bir devlet adamıydı. Bir gün çalışmaktan dolayı aşırı yorgun düşünce arkadaşları, "Kendini niye bu kadar harap ediyorsun. Bunları da yarın yap, çok yoruldun." dediler. O büyük insan bunun üzerine şu manidar cevabı verdi: "Bugünün işi beni yordu, yarın iki günün işi birleşince ben ne yaparım!"

Bişr-i Hafi'den hikmetli sözler

- İki şeyden kaçın: "Çok yemekten ve çok konuşmaktan."
- Dünyada aziz olmak isteyen diline sahip olsun. Şahitlik yapmasın, imam olmasın, ziyafetlere katılmasın.
- Sabır Allahu Teala'yı kullara şikayet etmemektir.
- İnsanlar arasında tanınmak isteyen, ahiretin tadını alamaz.
- Şöhreti seven, Allah'tan korkmaz.
- Övülmekten hoşlanmak ahmaklıktır.
- Sabır susmaktır. Konuşan, susandan daha fazla vera sahibi olamaz.
- Kötü insanlarla arkadaşlık yapan, iyi kimselere suizan eder.
- Dün öldü, yarın doğmadı, bugün can çekişiyor. Sen bu anı değerlendir.
- Topal bir karınca düşünün. Bir buğday için saatlerce uğraşır, didinir, tam yuvasının ağzına getirir ki taneyi kuş kapar. Ölüm kuşu da böyledir. Kimse dünyadaki emeline kavuşamaz.

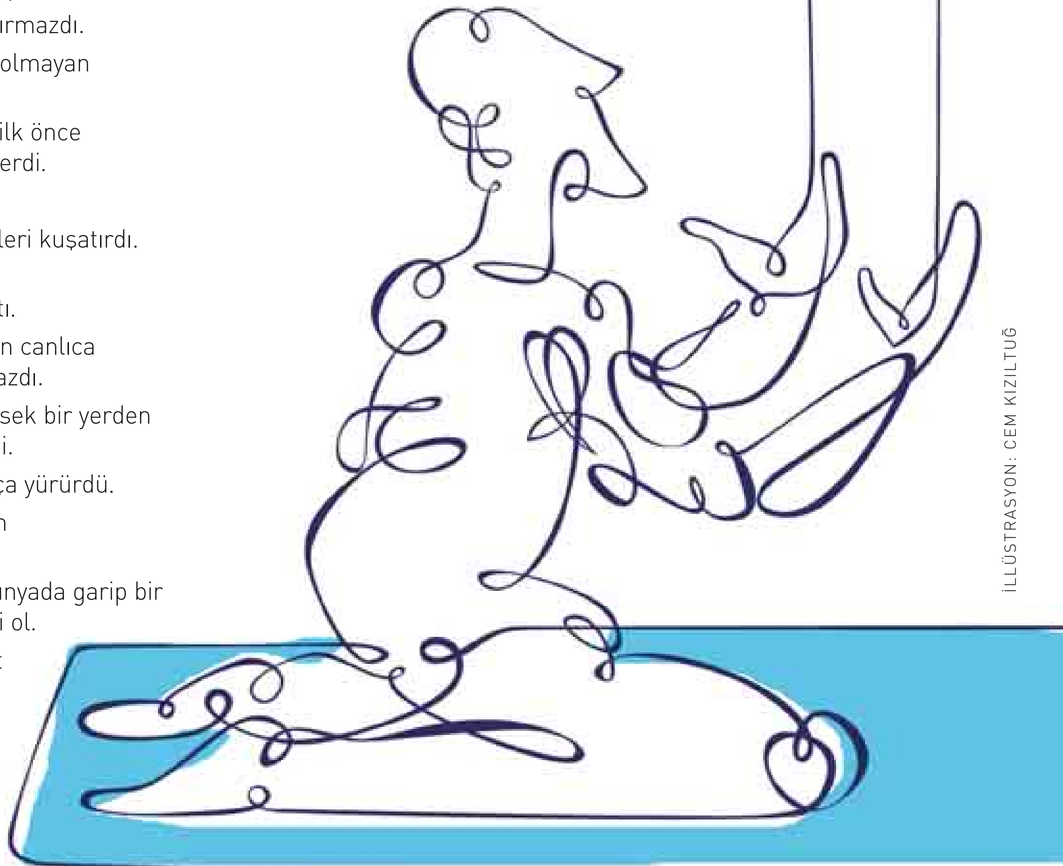
FOTOĞRAF: ALİ ÜNAL

EV VE ÇEVRE TEMİZLİĞİ

19. asır Türkiye'sini çok iyi bilen İskoçyalı asilzade, İngiliz milletvekili H. Munro Butler Johnstone da, Türklerin temizliğine hayran olan Avrupalılardandır. "Türkler" isimli eserinde bu konuda şöyle demiştir: "Osmanlı sadece yeryüzünün en kibar milleti değil, aynı zamanda en temizidir de. Gerçek şu ki, temizliğin dışında nezaket hiçbir şey ifade etmez. Her ne kadar "Temizlik dindarlığın diğer bir adıdır" sözü Hıristiyanlar tarafından da söylense bile, onu uygulayanlar Osmanlılardır. Temizlik onlar için sadece sıhhat amacıyla uyulan bir şey değildir. Onu samimi olarak dinî görevlerinden biri sayarlar. Hıristiyanlar pislik bulaşmış bir şeyi temiz kabul etmezler; fakat bir Türk pisliğe hafif temas etmiş bir şeyin kirli olduğunu kabul eder. Temizlik konusundaki hassasiyetlerinin bir sebebi de abdesttir ki onu diğer milletlerden daha sık alırlar. Durulamak temizliğin temelidir. Daha ötesi, Türklere göre evler de insanlar gibi tertemiz ve kirlenmemiş olarak tutulmalıdır. Her Türk evinin, eşiğinin üstünde ısmarlama pirinç harflerle 'Pis hiçbir şey bu eşiklere değmesin' yazılmaktadır. Bundan dolayıdır ki hiçbir moda veya özenti, Türkleri ayakkabılarını kapı dışında çıkarmaktan alıkoyamıyor. Onun evi temizliğin mabedidir. Bir mabede girmeden yapıldığı gibi Türkler evlerine girmeden önce bütün pisliklerden arınmalıdırlar." (Hüseyin Çelik, Temizlik Doğudan Gelir, s. 29-41'den özetle, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara, 1995)

Böyle bir dostunuz OLDU MU?

- Daima düşünceliydi.
- Susması konuşmasından uzun sürerdi.
- Lüzumsuz yere konuşmazdı.
- Konuştuğunda ne fazla, ne de eksik söz kullanırdı.
- Dünya işleri için kızmazdı.
- Kendi şahsı için asla öfkelenmez ve öç almazdı.
- Kötü söz söylemezdi.
- Affediciliği tabii idi, intikam almazdı.
- Düşmanlarını affetmekle kalmaz, onlara şeref ve değer de verirdi.
- Kimseyle çekişmezdi.
- Çok konuşmazdı.
- Boş şeylerle uğraşmazdı.
- Umanı umutsuzluğa düşürmezdi.
- Hoşlanmadığı bir şey hakkında susardı.
- Hiç kimseyi ne yüzüne karşı, ne de arkasından kınamaz ve ayıplamazdı.
- Kimsenin kusurunu araştırmazdı.
- Kimseye hakkında hayırlı olmayan sözü söylemezdi.
- Yanında en son konuşanı ilk önce konuşan gibi dikkatle dinlerdi.
- Her zaman ağırbaşlıydı.
- Konuşurken çevresindekileri kuşatırdı.
- Kelimeleri parıldayan inci dizileri gibi tatlı ve berraktı.
- Yürürken ayaklarını yerden canlıca kaldırır, iki yanına salınmazdı.
- Adımlarını geniş atar, yüksek bir yerden iner gibi öne doğru eğilirdi.
- Vakar ve sükunetle rahatça yürürdü.
- Kapısına yardım için gelen kimseyi geri çevirmezdi.
- Dostlarına şöyle derdi: Dünyada garip bir kimse, yahut bir yolcu gibi ol.
- Her zaman hüzünlü, fakat mütebessim bir haletle dururdu.
- Âdet üzere sarf edilen hiçbir kötü sözü ağzına almamıştı.
- Sıkıntılı hallerinde kabalaşmaz, bağırmazdı.
- Fakirlerle birlikte yerdi; öyle ki onlardan ayırt edilmezdi.
- Sade kıyafetler giyer, gösterişten hoşlanmazdı.
- Konuşurken yüzünü başka tarafa çevirmezdi.
- Bulunduğu mecliste ayrıcalıklı bir yere oturmazdı.
- Sabahları evinden çıkarken şöyle derdi: İlahi, doğru yoldan sapmaktan ve saptırılmaktan, kanmaktan ve kandırılmaktan, haksızlık etmekten ve haksızlığa uğramaktan, saygısızlık etmekten ve saygısızlık edilmekten sana sığınırım.
- Sıradan değildi. Ama sıradan insanlar gibi yaşardı.

İLLÜSTRASYON: CEM KIZILTUĞ

Kâinatı dolaşan görevli melekler, Allah'ın adının ihlasla zikredildiği, O'nun samimi olarak yüceltildiği sohbet toplantılarını sevinç nidalarıyla Rab'lerine müjdelerler.

■ **TUBA AYDIN**

Allah'ın zikredildiği sohbetlere katılmanın önemi

Ebu Hüreyre (radıyallahü anh) rivayet ediyor: Resulullah (sas) buyurdular ki: "Allah'ın, âlemde dolaşıp kendisini zikredenleri araştıran melekleri vardır. Bu melekler Allahu Teala'yı zikreden bir cemaate rastlarlarsa, birbirlerini "Aradığınıza gelin!" diye çağırırlar. (Hepsi gelip) onları kanatlarıyla kuşatarak dünya semasına kadar arayı doldururlar. Allah, -her şeyi en iyi bilen olduğu halde- meleklere sorar: "Kullarım ne diyorlar?" "Seni tesbih ediyorlar, Sana tekbir okuyorlar, Sana tahmid okuyorlar. Sana ta'zim ediyorlar" derler. Rab Teala sormaya devam eder: "Onlar beni gördüler mi?" "Hayır!" derler. "Ya görselerdi ne yaparlardı?" "Eğer seni görselerdi ibadette çok daha ileri giderler; çok daha fazla ta'zim, çok daha fazla tesbihde bulunurlardı." derler. Allah tekrar sorar: "Onlar ne istiyorlar?" "Senden," derler, "Cennet istiyorlar." "Cenneti gördüler mi?" der, "Hayır ey Rabb'imiz." derler. "Ya görselerdi ne yaparlardı?" der. "Eğer görselerdi," derler, "Cennet için daha çok hırs gösterirler, onu daha ısrarla isterler, ona daha çok rağbet gösterirlerdi." Allah Teala sormaya devam eder: "Neden istiaze ediyorlar, sakınıyorlar?" der. "Cehennemden istiaze ediyorlar." derler. "Onu gördüler mi?" der. "Hayır Rabb'imiz, görmediler." derler. "Ya görselerdi ne yaparlardı?" der. "Eğer cehennemi görselerdi ondan daha şiddetli kaçarlar, daha şiddetli korkarlardı." derler. Bunun üzerine Rabb Teala şunu söyler: "Sizi şahid kılıyorum, onları affettim!"

Resulullah (sas) sözüne devamla şunu anlattı: "Onlardan bir melek der ki: "Bunların arasında falanca günahkâr kul dahi var. Bu onlardan değil. O başka bir maksatla uğramıştı, oturuverdi." Allah Teala: "Onu da affettim, onlar öyle bir cemaat ki onlarla oturanlar da onlar sayesinde bedbaht olmazlar." buyurur. (Buhari, Daavat 66)

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Kişinin hangi niyetle olursa olsun Hakk'ın zikredildiği sohbet meclislerine devam etmesi gerekmektedir.

Dünyalığı yok değildi. Ailesi zengindi. O da önceleri bu sarhoşluk içinde savrulup gidiyordu. Tâ ki, bir zât gelip gönül penceresini tıklatıncaya kadar. O andan sonra en sevgili kullar arasına girdi.

■ ÜMİT GÜLER

Bişr-i Hafî Hazretleri geride bir gömlek bile bırakmadı

Bir kış günü Merv reislerinden Haris Abdurrahman'ın evinin kapısı çalınır. Sıra dışı bir zât ev sahibini sormaktadır; ama o evde yoktur. "Oğlu var." derler. "Bişr mi?" diye sorar, evet cevabı alınca da, "Peki o hür müdür, kul mudur (köle midir?)" diye sorar: Cevap, "Elbette hür"dür. O zâtın cevabı daha da ilginçtir: "Hür olduğu belli! Çünkü kul gibi yaşamıyor!" Kapıdaki, "Anlayamadım?" deyince, "Sen bu kadarını söyle, o anlar!" deyiverir. Söz ulaştığında Bişr koşturuverir; ama meçhul ihtiyar yok olmuştur. Acaba gelen Hızır Aleyhisselam mıydı diye düşünür? Bir an yaşadığı gayri meşru hayattan tiksinir, o söz kendini çok etkilemiştir; ancak çevresi ona nefes aldırmamaktadır.

Âlemler, çilingir sofraları sürer gider; Bişr eski Bişr değildir. Cesedi batakhanelerde olsa da gönlü başka yerlerdedir. Bardaktan boşanırcasına yağmur yağan bir gece evine dönmektedir. Çamur içindeki bir kâğıt dikkatini çeker. Üzerinde besmeleyi görünce yerden alır. Çamurlarını siler, öper, koklar. Eve gelince gül yağları ile siler ve duvara asar. O gece Merv âlimleri rüyalarında Bişr'i görürler ki onların bile özlediği manevi ikramlar içindedir. Ulema Bişr'i arar sorar, mâlum yerlerde bulurlar. Onu dışarı çıkarırlar. Rengi sapsarıdır. Korkuyla sorar. "Hayrola?"

- Sana Rabb'imizden haber var.
- Biliyorum, bana çok kızıyor.
- Aksine seni çok seviyor.
- Ama nasıl olur?
- Sen dün gece çamurda bir kâğıt buldun mu?
- Buldum.
- Yerden aldın mı?
- Aldım.
- Öpüp kokladın mı?
- Kokladım.
- Güzel kokular sürüp duvara astın mı?
- Astım.
- İşte Allahü Teâlâ da ismini temizlediğin gibi seni temizledi ve o kâğıda hürmet ettiğin için adını aziz kıldı. Bişr son kez meyhaneye girer, arkadaşlarıyla vedalaşır. O anı hatırlamak için hayatı boyunca yalınayak dolanır; çünkü tevbe ettiğinde ayakları çıplaktır. İşte bu yüzden adı "Hafi" (yalınayaklı) kalır.

İlim peşinde bir hayat

O günden sonra Bişr ilim peşinde koşar. Önce dayısının medresesinde okur. Sonra Mekke, Kûfe, Basra ve Şam'a gider. Çok alim tanır, çok kitap okur, ilim meclislerine katılır, ezber yapar, notlar tutar. Nitekim Bağdat'a gelir. Fudayl bin İyad, Muafa bin İmran ve İmam-ı Malik ile birlikte bulunur. Maruf-u Kerhi Hazretleri ile dost ve sırdaş olur. Nurlu dergâhına birçok genç gelir gider ki; Seriyy-i Sekati bunlardan biridir. Ahmed bin Hanbel, Bişr-i Hafî Hazretleri'ne karşı çok hürmetkârdır. Talebeleri sorarlar: "Efendim hadiste eşiniz benzeriniz yok, fıkıhta müctehidsiniz. Bişr gibi bir dervişin kapısında ne arıyorsunuz?" O, "Evet hadis ve fıkhı ondan iyi bilirim; ama o kalp ilimlerinde hepimizden iyidir." diye cevap verir.

Bir gün askerler bir mahkûmu meydana çıkarırlar. Suçu ağır olmalıdır. O kadar çok kırbaç vururlar ki, derileri yarılır. Etlerinden sızım sızım kan sızar. Lâkin genç bir kere bile sesini çıkarmaz. Muhafızlar kan ter içinde kalır, nefeslenmek için dururlar. Bişr gence sokulup sorar: "Biliyor musun tahammülüne hayran kaldım.

- Nasıl ağlayıp bağırabilirim ki. Kalabalığın içinde sevdiğim kız var ve şu an beni görüyor.

- İyi ama Allahu Teâlâ seni her an görüyor. Onun edebini gözetmeyi hiç düşünmedin mi? Genç öyle bir "Allah" der ki kendinden geçer. Yüzlerce kırbaca direnen vücut bu aşka tâkat getiremez. Muhafızlar yanına koştuğunda, genç çoktan can vermiştir.

Her hadiseden hikmet alır

Abadan civarlarında bir sara hastası görür ki, toprağa düşmüş çırpınmaktadır. Yanına varınca cüzzamlı ve kör olduğunu fark eder. Yaralarına üşüşen karıncalar etlerini koparmaktadırlar. Başını kucağına alıp su verir. Genç kendine gelince "Sen de kimsin?" diye sızlanır, "Hem Rabb'imle arama niye girdin?" Aslında Bişr-i Hafi mükemmel bir hekimdir. Bitkileri ve baharatları çok iyi tanır ve onları ustalıkla kullanır. Otlardan, köklerden mi yoksa dualarının bereketiyle mi bilinmez Allahu Teâlâ onun hastalarına şifa dağıtmaktadır. Bir gün evine girerken tefekküre dalar. Bişr-i Hafî ölümüne doğru birisinden ödünç gömlek alır ve kendi gömleğini bir fakire bağışlar. Hasılı ardında bir gömlek bile bırakmaz.

Hayatını, İslam birliğine vakfeden Yavuz, şanlı büyüklerimizdendir. Hilafet emanetini, Osmanlı'ya getirmiş, gecesi gündüzü dinimize hizmetle geçmiş, cesur ve kahraman bir liderdir.

ENİS CAN

YAVUZ SULTAN SELİM

Yavuz Selim, şehzadeliğinden itibaren devlet meselelerine el atmış, bütün mevcudiyetiyle ittihad-ı İslâm (İslam birliği) için çalışmıştır. Tarihlerin kaydettiği büyük cihangirlerden olan Yavuz Selim, aynı zamanda san'atkârdı. Hayatının gâyesini manzum olarak şöyle dile getiriyordu: "Milletimde ihtilâf ü tefrika endişesi/ Kûşe-i kabrimde hatta bî karar eyler beni;/ İttihadken savlet-i a'dayı def'e çaremiz,/ İttihad etmezse millet, dağdâr eyler beni"

Milletinin ihtilafı karşısında mezarında bile rahat edemeyeceğini söyleyen Yavuz, bütün hayatı boyunca İslam âleminin ittihadı için, "İ'la-yı kelimetullah" için çalışmıştır. 1470'te babası II. Bayezid'in sancak beyi olarak bulunduğu Amasya'da dünyaya gelen Yavuz Selim, annesi Dulkadıroğlu Ala'üddevle'nin kızı Ayşe Hatun'un nezaretinde devrin meşhur âlimlerinden ders alarak yetişmiştir.

24 Nisan 1512'de tahta çıkmış ve 9. padişah olarak Osmanlı tahtına oturmuştur. Tahta oturuşundan 22 Eylül 1520'de vefatına kadar, 8 yıl içerisinde zaferden zafere koşan bu şanlı padişah, devlet sınırları dahilindeki ve haricindeki ayrılığın kökünü kazıyarak "İTTİHAD"ı sağlamaya muvaffak olmuştur.

Sınırları birer birer ortadan kaldırdı

İlk olarak devlet sınırları dahilindeki kargaşalığı halleden Yavuz Selim daha sonra devletin doğu hududundaki, fitne kaynağı İran üzerine yürümüş, 23 Ağustos 1514'te Şah İsmail'i Çaldıran'da perişan ederek, bu hile kaynağına kuvvetli bir şamar vurmuştur.

Daha sonra İslâm âlemi ve İslâm âleminin bayraktarlığını yapan Osmanlı devletine karşı düşmanca tavır izleyen Memlüklüler üzerine yürüyen Yavuz, 24 Ağustos 1516'da Mercidabık ve 22 Ocak 1517'de Ridaniye zaferiyle bu devlete son vererek Müslümanlar arasındaki bir sınırı daha ortadan kaldırmıştır. 29 Ocak 1516'da son Abbasi halifesi III. Mütevekkil-alallah'tan halifeliği devralan Yavuz Selim, böylece, "Hâlife-i Müslimin" olarak devleti namına İslam âleminin mânevi reisliğini de yüklenmiştir.

Mukaddes Beldeler; Mekke, Medine ve Kudüs'ü devletin sınırlarına dahil eden Yavuz Selim kendi tabiriyle "Hâdimü'l Haremeyni'ş-şerîfeyn" sıfatını da almıştır. İçerisinde Peygamber Efendimizin Hırka-i Şerif'i, kılıcı ve diğer eşyaları bulunan "Mukaddes Emanetleri" de, "Halife-i Müslimîn" sıfatıyla alarak İstanbul'a getirmiştir.

Yavuz'un Mekke ve Medine'nin hizmetini devraldıktan sonra "köleliğini" hatırlamak için kulağına küpe taktığı ifade edilir.

"Emânat-ı Mukaddese"nin nakli ve daha sonra Topkapı Sarayı'nda hususi yerine yerleştirilmesi esnasında gösterdiği hassasiyet dikkate şayandır.

Yavuz Sultan Selim, "Emanât-ı Mukaddese"nin Mısır'dan İstanbul'a nakli esnasında yol boyu durmaksızın Kur'an-ı Kerim okutmuş, daha sonra Topkapı Sarayı'nda, bu mukaddes emanetler için "Hırka-i Saadet" dairesini yaptırmıştır. Dairenin inşası esnasında geceli gündüzlü bizzat inşaatla ilgilenmiştir. Daha sonra Hırka-i Şerif dairesinde 24 saat aralıksız Kur'an-ı Kerim okutmuş, bu vazife için 40 hafız tayin etmiştir. Kırkıncı hafız olarak da bizzat kendisi Kur'an-ı Kerim okumuştur. Yavuz Selim; hususi hayatındaki sade giyimi ve yaşayışıyla, âlimlere gösterdiği hürmet ve onlara verdiği değerle, İslam'a bağlılığıyla, milletinin saadeti için çalışmasıyla, harp meydanlarındaki cihangirce davranışlarıyla, usta kumandanlığıyla, ilmiyle, faziletiyle kendinden sonraki nesillere örnek olmuş şanlı büyüğümüzdür.

Mısır seferinden dönüşte çamurlu bir yolda büyük alim İbn-i Kemal'in atının ayağından sıçrayan çamurun padişahın kaftanına bulaşması üzerine telaşa kapılan değerli âlime Yavuz, "Efendim telaş etmeyiniz. Âlimlerin atlarının ayaklarından sıçrayan çamurlar bizim için şereftir. Padişahlar her zaman âlimlere muhtaçtırlar." demiştir. Bu kaftan şimdi sandukasının üzerinde bulunmaktadır. Şairdir, "Farsça" divan sahibidir.

İslâm âleminde birliği temin ettikten sonra, batıya yönelen Yavuz, Avrupa üzerine çıktığı sefer-i Hümayun esnasında sırtında çıkan "Şirpençe" çıbanı yüzünden hastalanmış ve Çorlu ile Uğraş nahiyesi arasındaki Sırt köyünde Beka âlemine göçmüştür.

"Bizi kiminle bilürdün Hasan Can?"

Cenab-ı Hakk'ın huzuruna çıkma anının geldiğini hisseden Yavuz, nedimi Hasan Can'dan Yasin'i okumasını istemiştir. İlk okuyuşa kendisi de iştirak etmiş, ikinci okuyuşta "Selâmün kavlen min Rabbirrahîm" âyeti okunurken ruhunu Rahman'a teslim etmiştir. Son nefesinden önce Hasan Can'ın "Cenab-ı Hakk'la birlikte olmak anının geldiğini" söylemesi üzerine "Bizi kiminle bilürdün" sözü Yavuz'u fazla tafsilata lüzum kalmadan tanıtan veciz bir cümledir. Mekanı Cennet olsun. Amin.

İmanın kazandırdığı izzetle yaşayan insanlar, kahramanlık ve cesaretlerini haksızlıkta ve başkalarını ezmekte kullanmaz ve asla kaba kuvvete başvurmazlar.

SAİD GEVEN

Kahramanlık ve miskinlik

Her mü'minde imandan kaynaklanan bir kahramanlık ve cesaret ruhu olması gerekir ki biz buna şehâmet-i imaniye, izzet-i diniye ya da celâdet deriz. Bununla beraber, Bediüzzaman Hazretleri müminlerdeki şehâmeti anlatırken onu "şefkatle cihazlanmış şehâmet-i imaniye" şeklinde tarif eder. Yani, mü'minler, zâlimler karşısında zillet göstermedikleri gibi mazlumları da zelil etmezler. Onlar, emri altındakilere hiçbir hak ve hürriyet tanımayan despotlara dalkavukluk yapmaz, kaba kuvvet temsilcilerine el açıp boyun bükmezler; bununla beraber, zayıf ve çaresiz kimselere karşı da tahakküm ve tekebbürde bulunmazlar.

İmanın kazandırdığı izzetle yaşayan insanlar, kahramanlık ve cesaretlerini haksızlıkta ve başkalarını ezmekte kullanmaz ve asla kaba kuvvete başvurmazlar. Onlar, güçlü oldukları yerde affeder; hiddet anında yumuşaklık, müsamaha ve sükûnetle muamelede bulunur; ihtiyaç içinde kıvrandıkları durumlarda bile "îsâr" ruhuyla hareket edip "sürekli başkalarını" düşünür ve düşmanları hakkında dahi hayırhahlıktan geri durmazlar. Savaş esnasında harbin kendi kurallarına göre davransalar da, hemen her zaman sulh yolunu araştırır ve herkesin kendi hak ve hürriyetlerine göre yaşamasını temin etmeye çalışırlar. Nitekim, Allah Rasûlü (aleyhi ekmelü't-tehâyâ) Medine-i Münevvere'yi teşrif buyurduğunda, "Medine Vesikası" adıyla bilinen mukaveleyi yapmış; sulh halinde, herkesin kendini emniyet ve güvende hissetmesi gerektiğini fiilen göstermişti. O anlaşmanın imzalandığı dönemde, Medine'de Hıristiyanlar, Yahudiler, müşrikler, bir kabile dinine inananlar ve dinsizler de vardı. Fakat, Rasûl-ü Ekrem Efendimiz hiç ayırım yapmadan barış ve güven içinde yaşamaya razı olan herkesi anlaşmaya çağırmıştı. Yaptığı mukavelede, kabileleri teker teker saymış; Benû 'Avf, Benû Hâris, Benû Sâide, Benû Cuşem, Benû'n-Neccâr… diyerek her kabileyi zikrettikten sonra o kabilenin hak ve sorumluluklarını belirtmişti.

Peygamber Efendimiz, Mekke'nin fethi sırasında da, Müslümanlara senelerce düşmanlık yapan kimseleri bile affetmiş; kapısını çalanlara daima merhametle muamelede bulunmuş ve en güçlü olduğu dönemlerde dahi kuvvet ve celâdeti tahakküm sebebi olarak kullanmamıştı. Daha sonraki dönemlerde de özellikle Râşid Halifeler, Selçuklular ve Osmanlılar, emirleri altındaki toplulukları aynı emniyet ruhuyla yaşatmışlardı.

ÖFKE DUYGUSU NİYE VERİLMİŞ?

Cenâb-ı Allah insana, saldırılardan kendini koruması için "kuvve-i gadabiye" (öfke hissi) dediğimiz bir duygu vermiştir. Bu duygu, hariçten gelen hücumları önlemek için itici bir kuvvet ve tedbirli olmaya yarayan bir güçtür. Korkulacak şeyler karşısında temkinli davranma ve onları telâşa kapılmadan savmaya çalışma anlamındaki yiğitçe duruşun, yani "şecâat"in kaynağı olan bu duygu; bütün kin, nefret, hınç, hiddet, dargınlık ve kızgınlığın da menşeidir. Bazıları, korkulmayacak şeylerden dahi korkar, sürekli vehimlerle oturup kalkar ve değişik paranoyalarla hayatı yaşanmaz hâle getirirler ki, bunların halini "cebânet" (korkaklık) kelimesi ifade eder. Fakat, bazı insanlar da vardır ki, onlar âkıbeti hiç düşünmeden, muhâkemesizce her işe girişir.

"FÂCİR"İN CESARETİ

Korkusuzluğu bâtıl yollarda ve zorbalıkta kullanan bir insanın cesareti kendinden Allah'a sığınılması gereken bir şerre dönüşür. Hele bir de, o korkusuz insan fâcirse, onun celâdet ve şecâati daha büyük musibetlere sebebiyet verir. Fâcir; İslâm'ın emirlerini çiğneyen, dinî ölçü ve prensiplere aykırı hareket eden, günahlarda ısrarcı davranan ve büyük günahları işlemekten bile utanmayan azgın kimse demektir. Kalbi ölmüş ve vicdanı tefessüh etmiş böyle birinden şefkat ve merhamet beklenmez. Hiç düşünmeden kan döker, can alır, yuva yıkar ve ocaklar söndürür. Bundan dolayı, Allah Rasûlü, fâcirin celâdetinden Allah'a sığınmış ve öyle bir şer karşısında bizim de ilahî hıfz ve riayete yönelmemizi tavsiye buyurmuştur.

MÜTTAKÎNİN MİSKİNLİĞİ

Müttakînin miskinliği Peygamber Efendimiz'in (aleyhi efdalüssalavâti vetteslimât) istiâzede bulunduğu ikinci husus "müttakînin aczi" idi. Acz; güçsüzlük, kifâyetsizlik, beceriksizlik ve elinden iş gelmeme halidir. Acizlik her insan için kötü olsa da mü'minin beceriksiz, miskin ve bedbin olması çok daha kötüdür. Zira, mü'mindeki acziyet, onun Cenâb-ı Hakk'a itimat etmeyişine de bir emaredir. Aciz bir insan, Allahu Teâlâ hakkında hüsn-ü zanda bulunmuyor demektir ve dolayısıyla onun, "Kulum Beni nasıl tanırsa, ona öyle muamele ederim." hadis-i şerifi gereğince ilahî inayetten istifadesi mümkün değildir.

Fotoğraflar:
Turgut Engin,
Mehmet Demirci

Ebeveyn okulu başlıyor!

Her aileyi bekliyoruz

Merhaba değerli okuyucular ve ebeveynlik hassasiyetini her daim muhafaza eden sevgili ebeveynler. Şu ana kadar çeşitli yazılarıyla ebeveynliğin püf noktalarını, çocuklara yaklaşım yöntemlerini vs... sizlere aktarmaya çalışan Psikolog Yasemin Yalçın Aktosun, artık yeni bir çalışmayla sizlere merhaba diyor. Evet, bu yeni eğitim-öğretim döneminde sadece çocuklarımızın okul süreci başlamadı. Geleceğin umudu çocukların yanında sizlerin de ebeveynlik okulunu Ailem dergisiyle başlatmış bulunuyoruz. Aile okulu başlıyor! ... **Ailem**

Niçin böyle bir eğitim?

Bazı ebeveynler aile okulları vb. eğitimlere direnç gösterirler.

- Benim çocuğumu en iyi ben tanırım,
- Kimse bana; çocuğuma ve eşime nasıl davranacağımı öğretemez.
- Biz böyle mi büyüdük?
- Bizim ailemizde sorun yok... gibi

bahanelerle eğitime direnç gösteren bireylere şöyle denilmeli:

Evet, belki bizim kuşağımız veya bizden önceki kuşakların bu nevi eğitsel imkânları olamamış olabilir. Fakat günümüzde bu tarz imkânlar madem var; niçin kullanmayalım?.. Ayrıca günümüz şartları ile geçmiş zaman şartları birbirinden çok farklı. Artık gerek teknolojinin ve gerekse çevre şartlarının etkisiyle çocukların ve gençlerin kafası çok fazla karışmakta. Ebeveynin hatalı tepkileri neticesinde eve karşı soğukluk hisseden çocukları ve gençleri bekleyen öylesine tehlikeli ortamlar var ki... sadece bu nokta bile ebeveyn eğitiminin önemini vurgulamaktadır.

Bunların dışında bizler eğitim alan ebeveynlerin çocukları değiliz, ama psikolojik olarak sorunsuz olduğumuzu kaçımız söyleyebiliyoruz? Veya kaçımızın özgüveni tam olarak yerinde veya kaçımız mesleki olarak istediğimiz yerdeyiz? Ya da birçoğumuzun hayatında keşke dediği noktalar mutlaka vardır vs... Öyleyse daha kendini bilen, özgüvenli, pozitif ve başarılı bir nesil için lütfen üzerinize düşen görevi ihmal etmeyin. Ve aile okuluna gelmeyi sakın ihmal etmeyin... Ve unutmayın ki; eğitime katılmak için sorun yaşıyor olmanız gerekmez. Daha mutlu bir aile için eğitime katılmanızı öneririm. Sorun yaşanmadan sorunlara karşı önlem almak, sorun yaşandıktan sonra çözüm üretmekten çok daha sağlıklıdır.

Öyleyse buyurun aile okuluna... Zil çalıyoooooooooooooooooor..!

Aile okuluna kayıt ve başarılı olmak için gerekenler:

1. Her iki ebeveynin eğitime katılması eğitimin uygulanabilirliliğini artıracağından her iki ebeveynin okula katılması bekleniyor.
2. Derse önyargısız gelme, uyguladıklarınızdan sonuç almanızı kolaylaştırır.
3. Önceki negatif deneyimlerinizi bir kenara bırakın, gerekirse eğitime sıfırdan başladığınızı düşünün.
4. "Ben zaten bunu denemiştim diyerek" önerileri dikkate almamak yapılacak en büyük yanlışlardandır.
5. İstikrarlı olmalısınız. Sunulan yöntemler; ancak istikrarlı olunursa çocuğa ve ailenin genel yapısına pozitif yansır.
6. Samimi ve doğal olmalısınız.
7. Küçük bir not defteri alıp bazı mevzuları not etmeniz bilgilerin aklınızda kalmasını ve hedeflerinizin oluşmasını sağlar.

Neler anlatılacak aile okulunda?

Yaklaşık 30 hafta sürecek eğitim programımızda genel olarak evlilik öncesi süreç dâhil olmak üzere farklı yaş dönemlerinde çocuğa yaklaşım ayrıca eşler arası diyalog vb... konular anlatılacaktır.
Kayıt oldunuz. BAŞARILAR...

DERS-1 ANNE-BABALIK EĞİTİMİ EVLİLİK ÖNCESİNE DAYANIR

Birçok birey, anne-babalığın eğitim gerektirebileceğini, evleninceye, hatta çocukları oluncaya ve hatta çocuklar büyüyüp sorunlar baş gösterinceye kadar düşünmezler. Hele de evlilik olayı gerçekleşinceye kadar taraflar birbirlerini ağırlıklı olarak sadece "salt bireysel özellikleri ile" değerlendirirler. Yeni bir yuvanın kurulacağı düşüncesi genelde ikinci planda değerlendirilir. Taraflar muhataplarını aynı zamanda ileride kendilerine emanet olarak verilecek çocuklarının annesi veya babası olarak değerlendirmezler. Oysaki evliliğin en önemli amaçlarından biri bir neslin yetişmesine katkı sağlamaktır. Bu amacın göz ardı edilip sadece duygusallığın tesiri altında kalınarak verilen kararların çok sağlıklı olmadığı görülmektedir. Mantığın devreye girmediği evlilik kararlarında sadece doğacak çocuklar değil, aynı zamanda eşler de etkilenmektedir. Ki zaten eşler arasında tartışmaların olması evin genel havasına tesir eder ve çocukların psikolojisi kendilerine ebeveynleri tarafından pozitif yaklaşılsa da etkilenir. Bu sebeple daha evliliğe karar vermeden önce aile kavramının irdelenerek düşünülmesi gerekmektedir.

Evlilik kararı verilirken nelere dikkat edilmelidir?

- Mantık kesinlikle devre dışı bırakılmamalıdır.
- Evlenilmesi düşünülen birey sadece içinde bulunulan zamandaki rolü ile düşünülerek değil değişik rolleri de (anne olma, baba olma, ev hanımı olma vs... gibi) düşünülerek değerlendirilmelidir.
- Birey, eş olarak düşündüğü bireyi değişik rolleri ile değerlendirirken önyargılı davranmamalı, kafasındaki soru işaretlerini muhatabı ile paylaşmalıdır.
- Herhangi bir bireyin eşini değerlendirmesi kadar kendini de onu bekleyen roller ve sorumlulukları bağlamında değerlendirmesi gerekmektedir. Yani bir yuva kurmanın sorumluluğu, eş olmanın veya ebeveyn olmanın sorumluğu düşünülerek evliliğe adım atılmalıdır.
- Yukarıda ifade edilen noktalar bağlamında bireyin ümitsizliğe kapılma ihtimali vardır. Çünkü çevrede görülen negatif örnekler evlenecek olan bireylerde ben bu işi yapamam düşüncesi oluşturabilir. Bu sebeple konuya objektif bir biçimde bakmak ve daha pozitif ve başarılı bir yuva kurmak için bireyler evlilikten kaçmak yerine kendilerini geliştirmeli, birtakım eğitimler almalıdırlar.

Evlilik öncesi ebeveynlik eğitimi nasıl alınabilir?

Her şeyden önce böyle bir eğitim için erken diye düşünülmemelidir. Öncelikle evlilik ve akabinde ebeveyn olmaya dair eğitim alma hedeflenmelidir. Çünkü ideal ebeveyn olabilmenin ilk sırrı ideal eş olmaktır. Pozitif ortamlarda dünyaya gelen çocuklar hem ruhsal ve hem de zihinsel olarak oldukça pozitif olurlar. Bu nedenle evvela evlilik ile ilgili eğitimler alınmalıdır diyebilirim. Eğitim için belli merkezlerdeki düzenli eğitim programlarına veya seminerlere katılınılabileceği gibi konu ile ilgili kitaplar ve makaleler okumak veya evlilik öncesi danışmanlık desteği almak önerilebilir. Bunun dışında itimat ettiğiniz ve model olabildiğine inandığınız ailelerle de bağlantı halinde olmak kuracağınız yuva için oldukça önem arz edecektir.

Böyle bir eğitsel sürece hem kadının ve hem de erkeğin katılması gerekmektedir.

"Eğitimli" anne babaların çocukları hayata daha kolay atılıyor.

Eğitimle ne kazanacağız?

1 Yeni kurulacak yuva ile birlikte taraflar kendilerini neyin beklediğini bilmiş olacaklarından hazırlıklı oluş sağlanacak ve sorunlar karşısında çözüm gücü oluşacaktır.

2 Evlenmeyi düşünen bireyler birbirlerini sadece duygusal olarak değil, çok yönlü olarak tanıyabilecek ve değerlendirme yapabileceklerdir.

3 Henüz çocukları doğmadan eşler arası diyaloğun güçlenmesi sağlanacaktır.

4 Gebelik öncesinde ve gebelik sürecinde nasıl yaklaşımlar sergileneceği öğrenilmiş olacağından ebeveyn adayı çift bilinçli davranabilecektir.

5 İlk ebeveynlik ve evlilik dönemlerinde karşılaşılacak muhtemel bir sorun karşısında çiftler nasıl davranmaları gerektiğini bilecek ve yapılabilecek yanlışlıklar asgariye inmiş olacaktır.

Öfke, kalpte bir kor gibidir

■ FARUK CAN

Ebu Saidel-Hudri (ra) rivayet ediyor: Bir gün Resulullah (sas) bize ikindi namazı kıldırdı. Sonra bir hutbede bulundu. Bu hutbede, kıyamet vaktine kadar olacak her şeyi bize haber verdi. Bunu belleyen belledi, unutan unuttu. Söyledikleri arasında şu da vardı: "Dünya cazip-tir, tatlıdır. Allah sizi buraya halife olarak göndermiştir, nasıl amel edeceğinize bakmaktadır. Aman uyanık olun! Dünyanın, dünyaya bakan yüzünden kaçının. Kadın fitnesine karşı dikkatli olun. Aman uyanık olun! Kimseyi, insanlardan korkması, bildiği bir hakikati söylemekten alıkoymasın!" Ravi der ki: "(Bunu söyleyince) Ebu Said merhum ağladı. Sonra sözlerine devam etti: "Vallahi öyle şeyler gördük ki, korktuk. Resulullah'ın söyledikleri arasında şu da vardı: Haberiniz olsun! Kıyamet günü, her bir vefasız için vefasızlığı nispetinde bir bayrak dikilecektir. Devlet reisinin vefasızlığından daha büyük bir vefasızlık olmayacaktır. Onun bayrağı hemen yanına dikilir."

O günkü bellediklerimiz meyanında şu da vardı: Haberiniz olsun! İnsanoğlu çok çeşitli tabakalar halinde yaratılmıştır: Kimisi vardır, mü'min olarak doğar, mümin olarak yaşar, kâfir olarak ölür. Kimisi vardır, kâfir olarak doğar, kâfir olarak yaşar, mü'min olarak ölür. Kimisi vardır, kâfir olarak doğar, kâfir olarak yaşar, kâfir olarak ölür. Haberiniz olsun kimisi vardır yavaş öfkelenir, (öfkesinden) çabuk döner; kimisi vardır çabuk öfkelenir, çabuk döner; kimisi vardır, yavaş öfkelenir, yavaş döner. İşte bunlar birbirlerini dengeler. Haberiniz olsun onlardan bir kısmı vardır; çabuk döner, çabuk kızar. Bilesiniz bunların en hayırlısı ağır öfkelenen, sonra öfkesinden çabuk dönendir; en şerlileri de çabuk öfkelenip yavaş dönendir. İnsanlardan borcunu iyi ödeyen, (başkasındaki alacağını) iyi talep eden vardır. Kimisi de kötü öder, iyi talep eder; kimi de kötü talep eder, iyi öder, bunlar birbirlerini dengeler. Bilesiniz bir kısmı vardır kötü öder, kötü talep eder. Bilesiniz bunların en hayırlısı iyi ödeyen, iyi talep edendir; en kötüleri de kötü ödeyen, kötü talep edendir. Bilesiniz! Öfke ademoğlunun kalbinde bir kordur. Gözlerinin kızarmasını, avurtlarının şişmesini görmüyor musunuz! Kim, öfkelenirse, hemen otursun (öfkesi geçinceye kadar öyle kalsın)." Ebu Said dedi ki: "Biz (bu sırada) gündüzün aydınlığı devam ediyor mu diye güneşe bakmaya başladık. Bunun üzerine Aleyhissalatü vesselam: "Haberiniz olsun! Dünyanın ömründen geçmiş kısmına nispeten geri kalan kısmı, şu gününüzden geçen kısma nazaran geri kalan kısmına nispeti gibidir." (Tirmizi, Fiten 26)

Özür nedir, özür sahibinin abdest durumu nasıl olur?

"Gün içinde birkaç defa beyaz renkte akıntım oluyor. Bu akıntıların namaz içinde de geldiği olabiliyor. Bir arkadaşım akıntımın olduğunu duyunca bana; 'Senin bu akıntınla abdestin bozuluyor. Dolayısıyla kıldığın namaz da bozuluyor. Özür abdesti alman gerekiyor. Ancak o zaman namazların bozulmaz.' dedi. Özür nedir? Özür akıntısıyla gerçekten abdest ve namaz bozuluyor mu? Ben nasıl namaz kılacağım? Eğer 'bağ tutunursam' abdestin bozulmayacağını söylüyorlar, doğru mu?"

Özür, en az bir namaz vakti süresince devam eden bedenî rahatsızlıklara verilen addır. Vücudumuzda bulunan bir yaradan veya burundan dinmeyen kan gelmesi, idrarın tutulamaması, devam eden kusmalar ve benzerleri özür olarak kabul edilmiştir. Özür sayılan akıntılar necis sayılmaktadır. Bir necis şey vücuttan çıktığında abdest bozulur.

Özür akıntısı olan Müslüman'a 'özür sahibi' veya kısaca 'özürlü' denir. Özür sahibi olan kişilerin ibadetlerini yerine getirebilmeleri için dinimiz birtakım kolaylıklar göstermiştir. Özürlü kişi her namaz vakti için bir abdest alarak o vaktin bitimine kadar aldığı abdestle istediği kadar ibadet yapabilir. Ancak özrün dışında abdest bozan başka bir durumun meydana gelmemesi gereklidir.

Özürlü kişi, namaz vakti içinde aldığı abdestle; istediği kadar farz, kazâ ve nafile namaz kılabilir, Kur'ân-ı Kerîm okuyabilir. Namaz vaktinin çıkmasıyla veya abdest bozan başka bir halin meydana gelmesiyle abdesti bozulur. Giren vaktin namazını kılmak için yeni bir abdest alması gerekir.

Özür sahibi kişinin akan kan, idrar, irin gibi akıntıların çamaşırına bulaşması halinde bakılır; akıntı devamlı geliyor ve temizlik yapılsa tekrar kirlenecekse; o vakit çamaşır değiştirilmez veya yıkanmaz. Ancak akıntı fasılalı yani ara ara geliyorsa o zaman kirlenen çamaşırın temizlenmesi veya yenisinin giyilmesi gerekir.

Özür sayılan halin (kan, irin, idrar akıntısının) bir namaz vakti boyunca hiç olmaması durumunda, özür ortadan kalkmış sayılır ki, kişi özürden kurtulmuş olur.

Bayanların özrü

Bayanlarda özür sayılan bazı rahim akıntıları görülmektedir. Bu akıntılar gün içinde ara ara gelirler. Renk itibarıyla sarıdan yeşile kadar renk değiştiren, kaşıntı yapan ve şeffaf görünümde olmayan yoğun, kötü kokulu akıntılardır. Bu akıntılar bir rahatsızlığın neticesi olduğu için necis, yani pistir. Bunun için abdesti bozar. Ayrıca devamlılık arz ettiğinden bayanı özür sahibi yapar. Bu bayanlar yukarıda belirtilen şekilde abdest alarak ve temizliğe dikkat ederek ibadetlerini yerine getirirler. Yalnız bu durumdaki hanımların bir uzmana başvurarak tedavi olmaları yerinde olacaktır.

Öte yandan, bayanların genelinde görülen, gün içinde birkaç kere kendiliğinden gelen bir akıntı daha var.

Özür akıntısı olan Müslüman'a 'özür sahibi' veya kısaca 'özürlü' denir. Özürlü kişi her namaz vakti için bir abdest alarak o vaktin bitimine kadar aldığı abdestle istediği kadar ibadet yapabilir.

Dr. Jale Şimşek

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Vücudun zorlanmasıyla veya vücudun üşümesiyle akıntının normal renk ve özelliğinde herhangi bir değişiklik olmaksızın sadece miktarında artış olabilen bu akıntının doğal hali; şeffaf, beyaz, yoğun olmayan, kokusuz, burun akıntısı görünümündedir. Bu akıntılar; bir hastalık neticesi olmayan, aksine uzvun tabii akıntısıdır. Regl günlerinin yaklaşması veya son bulmasına bağlı olarak da renginde koyuluk, miktarında da artış gözlenebilir. Bu akıntı bir rahatsızlıktan dolayı olmadığı için necis, yani pis değildir. Dolayısıyla bu akıntı abdest bozmaz.

Soruda sözü geçen 'bağ' ise; bayanları özür sahibi yapan akıntının akmasına izin vermeyen ve akıntıyı kendinde hapseden bir nevi tampondur. Abdestin bozulmadan ikinci, üçüncü vakitte de devam etmesine yardımcı olur. Ancak bu bağın, gelen akıntıyla ıslanarak nemi dışına taşacak olsa abdest bozulur. Bu durum göz ardı edilmemelidir. Çünkü namaz içindeyken bağın ıslaklığının dışa vurmasıyla veya bağın yerinden oynamasıyla abdest bozulduğu gibi namaz da bozulmuş olur. Ayrıca bu bağın alerji yapma ihtimali kuvvetli olduğundan uzmanlarca devamlı kullanımı tavsiye edilmemektedir.

Sonuç olarak; bayanların akıntı görmeleri halinde özür sahibi olup olmalarını araştırmaları ve ona göre abdestlerini düzenlemeleri gerekmektedir.

Özürlü bayanlar, gittikleri yerde abdest alma imkanı olmayacağı hallerde ve çok dikkatli davranarak özür bağına başvurabilirler diyebiliriz.

Özür sahibi olan kişilerin ibadetlerini yerine getirebilmeleri için dinimiz birtakım kolaylıklar göstermiştir.

RÜYANIN SIRLARI ÜZERİNE

FOTOĞRAF: AA

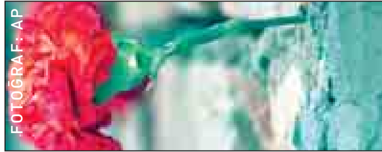

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

FOTOĞRAF: REUTERS

FOTOĞRAF: AFP

FOTOĞRAF: AP

FOTOĞRAF: REUTERS

FOTOĞRAF: AP

FOTOĞRAF: AA

FOTOĞRAF: REUTERS

FOTOĞRAF: AA

RÜYA

■ AHMED ŞAHİN

Cahil olduğu kadar da gafil insan, nasıl olur da, 'Ahirete gidip gelen var mı?' diye bir cehalet vesikası ortaya atar? Halbuki kendisi her gece ahirete gidiyor. Her sabah da ahiretten geliyor. Hele bu yolculukta gördüğü rüyalar, şahit olduğu manzaralar, içinden çıkamadığı vakalar.. ona bu âlemden başka bir âlemin varlığını anlatması bakımından şaheser deliller durumundadır. İnsan yatağında yattığı bir sırada sınırsız olayları bizzat görür de kalkınca 'Yaşadığım âlemden başka âlem yok.' demekte de ısrar ederse bu kimseye diyecek söz yoktur. 'Gördüklerin neydi a gafil?' demekten başka. Evet, rüyalarımız sırlarla dolu birer ikaz ve irşad olaylarıdır. Bulunduğumuz dünyaya çakılıp kalmayı önleyen, başka âlemlerin varlığını kolayca kabullenmemize zemin hazırlayan ikaz, irşad malzemeleri. Bu böyle olmakla beraber rüyalarımız yine de bizi inanmaya zorlamaz, iademizi yok edecek şekilde bir ısrara girmez. Evhama müsait şekilde yorumlar da olabilir. Başka âlemlerin de varlığını düşünmeye yönelik mesajlarla dolu olan rüyalarımız; ahiretten önce yakın geleceğimizden bile haberler verir. Hemen yaşayacağımız olaylara bile işaret eder. Bundan dolayıdır ki, kimi insan gördüğü rüyanın dışındaki çirkinlikten ürker, "Eyvah, başıma bir musibet gelecek galiba.." diye feryat eder, evhama bile kapılabilir. Halbuki rüyaların dışındaki çirkinlik, manasının da çirkinliğine işaret olmaz. Dışı çirkin olan rüyanın manası güzel olabilir. Dışı güzel olanın da manası üzücü olabileceği gibi. Bir diğer husus da, rüyanın yorumlandığı şekilde çıkması olayıdır ki, rüyalar iyiye yorumlanırsa (kötüye işaret olduğu halde) iyi şekilde tecelli edebilir. Bu yüzden rüya, ya iyiye yorumlanmalı, yahut da hiç yorumlanmayıp:

- Allah hayra tebdil eylesin! diyerek geçilmelidir. Görünüşü korkutucu olduğu halde manası sevindirici olan bir rüyadan misal vermek istiyorum sizlere... Peygamberimiz (sas)'in amcası Hz. Abbas'ın hanımı Ümmü'l-Fazl, gördüğü bir rüyadan endişe etmeye başlamıştı. Buna rağmen Efendimiz'e anlatarak manasını da öğrenmek istiyordu. Dedi ki:

- Ya Resulallah, hiç de sevindirici olmayan bir rüya gördüm, söylemekten korkuyorum. Efendimiz cesaret verdi:

- Neymiş seni korkutan rüya; söyle de duyalım. Bazen rüya korkutucu sanıldığı halde sevindirici olabilir. Ümmü'l-Fazl cesaretini toparlayarak anlattı:

"Rüyamda sizin cesedinizden bir parça koparılıp evime getirilerek kucağıma kondu. Sizin bedeninizin parçalanmasını, bir parçasının evime getirilip kucağıma konmasını hayra işaret sayamadım." Efendimiz tebessüm buyurdu ve şöyle yorumladı: "Üzülme, üzülme. Korkacak bir şey yok. Aksine sevinecek bir geleceğe işaret var. Kızım Fatıma benim bir parçamdır. Ondan bir oğlan çocuğu dünyaya gelecek. Sonra çocuğu alıp senin evine getirip kucağına koyacaklar, sen torunuma süt verecek, süt annelik edeceksin."

Evet, olay aynen tecelli eder. Bir zaman sonra nurtopu gibi bir oğlan çocuğu dünyaya getiren Fatıma validemiz, bir ara Hazret-i Hüseyin'i Ümmü'l-Fazl'ın evine gönderir, süt vermesini ister. Hüseyin'i kucağına alan Ümmü'l-Fazl da bir devre süt annelik eder. Evet, evet... Rüyaların yakın geleceğe dair verdikleri işaret aynen çıktığı gibi, uzak geleceğe dair işaretleri de aynen çıkacak, bu âlemden başka bir âlem bir gün mutlaka kurulacaktır.

Rabb'imiz, "Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin!" diye emrediyor. Bu hâlin şeytanın en büyük tuzaklarından biri olduğunu buyuruyor. Ye'se düşmeyelim, düşenlere destek olalım.

■ ABDULLAH AYMAZ

Dinimizde intihar etmek YASAKTIR

1971'de Hamdi Sağlamer tarafından anlatıldığını hatırladığım ibretli bir olay var. Samsun taraflarında olsa gerek, meyhane işleten birisi, maddi bir darlığa düşüyor. Borçlarını ödemek için en yakınları bile destek vermiyorlar. Gece gündüz düşünüyor ve bir türlü işin içinden çıkamıyor. En sonunda intihara karar veriyor. Hanımının ve çocuklarının olmadığı veya onları bir şekilde bir yerlere gönderip evde yalnız kaldığı bir zamanda intihar için ipi hazırlıyor. Tam boğazına geçireceği sırada bir arkadaşının kendisine okuması için verdiği bir kitap gözüne ilişiyor. "Hatırı kalmasın, açıp bir parça okuyayım." diyerek eline aldığı kitabı rastgele açıyor. Okumaya başlıyor: "Seksen küsur senelik bütün hayatımda, dünya zevki namına bir şey bilmiyorum. Bütün ömrüm harp meydanlarında esaret zindanlarında, yahut memleket hapishanelerinde, memleket mahkemelerinde geçti. Çekmediğim cefa, görmediğim eza kalmadı. Divan-ı harplerde, bir cani gibi muamele gördüm; bir serseri gibi memleket memleket sürgüne yollandım. Memleket zindanlarında aylarca insanlarla görüşmekten men olundum. Defalarca zehirlendim. Türlü türlü hakaretlere maruz kaldım. Zaman oldu ki, hayattan bin defa ziyade ölümü tercih ettim. Eğer dinim intihardan beni men etmeseydi, belki bugün Said topraklar altında çürümüş gitmişti." Eşref Edip Fergan'ın 1952'de Bediüzzaman Said Nursi için yazdığı küçük Tarihçe-i Hayat'ta karşılaştığı bu ifadelerin önünde bir anda duraklayan bu insan "Allah Allah, karşıma tam burası çıktı. Hem de dinimizde intihar etmek yasakmış!." diyor. Bu enteresan ve şok karşılaşmanın tesiriyle intihardan vazgeçiyor.

FOTOĞRAF: REUTERS

İntihar duygusunu kalbe üfleyen, kişiyi ümitsizliğe iten şeytani telkinlerdir. Kimse, Allah'ın rahmetinden ümit kesmemelidir.

Oradan doğruca meyhanesine gidiyor, içki adına ne varsa hepsini temizliyor. "Allah bir kapı kapatırsa, bin kapı açar." diyerek yepyeni bir moralle hayata atılıp başka bir iş kuruyor, yolların açılmasıyla borçlarını ödeyip güzel bir hayata başlıyor. Cenab-ı Hak zaten bu hayatı bizim mülkiyetimize vermemiş, sadece istifademize sunmuştur. Mülkümüz olmadığı için intiharla bizim ona son verme gibi bir hakkımız da yoktur. Zaten Kur'an-ı Kerim'de "Sakın kendinizi öldürmeyiniz (intihar etmeyin)." (Nisa Sûresi, 4/29) ve "Kim, bir can kıymamış veya yeryüzünde bozgunculuk yapmamış olan masum bir canı öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibidir. Kim de onu yaşatırsa, bütün insanları yaşatmış gibi olur." (Maide Sûresi, 5/32) ayetleri intiharın yasak olduğunu gösterir. Peygamberimiz (sas) intihar mevzuunda, uçurumdan atlayarak, zehir içerek veya öldürücü bir aletle kendini öldüren kimsenin cehenneme gireceğini ve sürekli olarak orada kalacağını beyan buyurmuştur. (Buhari, Tıb 56) İslamiyet'te ölüm orucu da, çoluk çocuğun ve masumların bulunduğu yere intihar saldırısı yapmak da yasaktır. Hatta İmam-ı Ebu Yusuf'a göre, intihar; hata ile veya şiddetli bir ağrıdan dolayı olmadıkça intihar edenin cenaze namazı kılınmaz. Bilindiği gibi cenaze namazı kılınmayanlar arasında, anasını, babasını öldürenler, eşkıyalar ve yol kesiciler de vardır!.

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
dr.can@zaman.com.tr

Acele karar vermeyin

Samet 87. Anadolu
Can abi. ÖSS'yi kıl payı kaçırdım. Annem ve babamın arası limoni. Dayım beni Almanya'ya yanına dürümcü olarak alacaktı. Vize sorunu çıkardılar. Ruhum daralıyor.

FOTOĞRAF: AA

DR. CAN
Sevgili Samet. Dilden dile, kuşaktan kuşağa, asırlardan asırlara güzel, teslimiyetçi, tevekkül kokan sözlerimiz vardır ya hani, “Hayırlısı”, “Her şeyde bir hayır var”, “Sizin şer zannettiğiniz şeylerde hayır, hayır zannettiğiniz şeylerde de şer vardır.” gibi. Çin düşünürü Lao Tzu'nun öyküsü de şöyle:

Köyün birinde yaşlı bir adam varmış. Bir oğlu bir de kralın bile kıskandığı atı varmış. Kral, büyük paralar teklif edip elçiler gönderdiği halde atını satmamış. “Bu at benim için bir dost. İnsan dostunu satar mı?” dermiş.. Bir gün atı kaybolmuş. Köylü yaşlı adamın başına toplanıp “Seni ihtiyar bunak! Bu atı çalacakları belliydi. Satacaktın krala, beyler gibi yaşayacaktın!” demişler. Yaşlı adam “Karar vermek için acele etmeyin, sadece at kayıp deyin. Çünkü gerçek sadece bu!” demiş. 15 gün sonra at çıkagelmiş. Meğer ormana gitmiş. Yanında da 12 yılkı atı getirmiş. Köylüler yine toplanmışlar. “Haklı çıktın bak şimdi at sürüsüne sahipsin.” demişler. Yaşlı köylü de “Karar vermek için yine acele ediyorsunuz. Sadece atın geri döndüğünü söyleyin. Ondan ötesi talih mi, talihsizlik mi bilemiyoruz!” demiş. Köylüler bu defa açıkça alay etmişler. Bir hafta geçmeden adamın tek oğlu attan düşüp ayağını kırmış. Köylüler hem “geçmiş olsun”a hem de “haklıymışsın”a gelmişler bu kez. İhtiyar bilge ise; “Siz erken karar verme hastalığına tutulmuşsunuz o kadar acele etmeyin. Oğlumun bacağı kırıldı o kadar. Evet, bana bakacak kimsem yok. Bu gerçeğin ötesini kimse bilemez. Hayat küçük parçalar halinde önünüze gelir. Ve ondan sonra neler olacak size bildirilmez. Birkaç hafta sonra ülkeye düşmanlar saldırır. Baş edilecek cinsten değildir. Kral adamlarını yollar. Tüm köy, kent kasabalardan gençleri toplar askere alır. Bir tek ihtiyarın oğlunu ayağı kırık diye götürmezler. Tüm köylü ağlamaktadır. Savaşın kazanılması imkânsız olduğu gibi oğulları ya ölecek ya esir düşeceklerdir. Gelirler ihtiyar adama, “Gene haklılığın çıktı ortaya!” derler. Yaşlı adam; “Siz erken karar vermeye devam edin. Oysa ne olacağını kimse bilemez.” Bilinen tek gerçek şu ki; oğlum yanımda sizinkiler ise askerde. Ama bunlardan hangisinin talih hangisinin şansızlık olduğunu sadece ALLAH biliyor.”

Sevgili Samet. “Karar” aklın durmasıdır. Bir kere “karar” verdin mi akıl o konuda düşünmeyi bırakır. Oysa gezi asla sona ermez. Başarılar.

Damlaya damlaya ÖSS kazanılır

KARAYEL

Herkesle aram iyi. Babamı da çok seviyorum. Ancak o bana kızıyor. Yok, bilgisayarı, odanın ışığını, TV'yi açık bırakma, yok musluğu çok açma diyor. Yeri gelince de "durumumuz iyi" der. Pahalı olduğu halde kendisine araba alır. Bana gelince israf da israf!

DR. CAN

Güzel kızım. Elbette ki "TUTUMLULUK"la cimrilik, "SAVURGANLIKLA"la cömertlik ayrı şeyler.. Eğer babacığın cimri olsaydı sana ayrı bir çalışma odası düzenleyip içine bilgisayar, TV, cebine de telefon koymazdı. Ayrıca bir babanın evladını sevmesiyle ona hayatının kurallarını öğretmeye çalışması farklı şeyler.. Hatta çoğu kez ters orantılı. Kuzusunu seven çobanın, sürüden uzaklaştığında ona taş atması gibi. Aslında o senin mükemmel adın ile muhteşem soyadın "Karayel" de bu konuya ışık tutuyor. "Damlaya Damlaya Göl olur. Aka aka yol olur, YARADAN dileyince az, çoklardan çok olur!" İsraf iyi değildir. Ben de bir babayım ve biz babalar araba alırken evimiz, ailemiz ve çocuklarımızı düşünürüz. Pahalı araba eğer daha geniş, rahat ve güvenli ise bunu çocuklarımız adına seve seve alırız. Yakıtının dizel olması da tasarruf içindir. Ayrıca paramızın çok olması israf yapabilme hakkını bize vermiyor. İnsanca yaşamayı bize öğreten SER REHBER'imiz (sas) ise abdest alırken arkadaşına; "Nehir kenarında bile olsan israf yapma!" demişti. Bir arkadaşımın elektronik postayla gönderdiği mektupta şunlar yazıyordu:

"Yıllar önce Stockholm'e gitmiştim. Sabah otelde tıraş olurken lavoboda aynanın yanında bir not ilişti gözüme. 'Lütfen' diyordu, 'Tıraştan sonra jiletinizi çöpe değil yandaki kutuya atınız. Bir tek jiletle dahi olsa İSVEÇ çelik sanayiine katkıda bulunuz.' O zaman, neden çocukluğumdan beri aklıma ÇELİK deyince İSVEÇ geldiğini anladım." Alain'in vecizelerini hukukta okuyan herkes bilir. Orada Alain'in "Bir insan yerde bir iğne görüp de eğilip almazsa bütün uygarlığa karşı ihanet etmiş olur!" der.

Bunu duyunca irkildim. İşte o zaman rahmetli dedemin bağdan eşeğinin üzerinde ayçiçeği yerken düşen bir taneyi eşekten inip taşların arasından bulup yemesini anlayabildim. İnsanlığa olmasa bile Allah'a karşı takdir ve teşekkürün ifadesiydi. Sevgili Karayel; bu yıl ÖSS'ye gireceksin. "Yaptığın yüzlerce soru var nasılsa" diye ÖSYM senin doğru cevaplarından birini yanlış saysa kaç puan kaybeder ve kaç kişinin gerisine düşersin? Haydi, git kendin için babacığının yanaklarından, benim için de ellerinden öp.

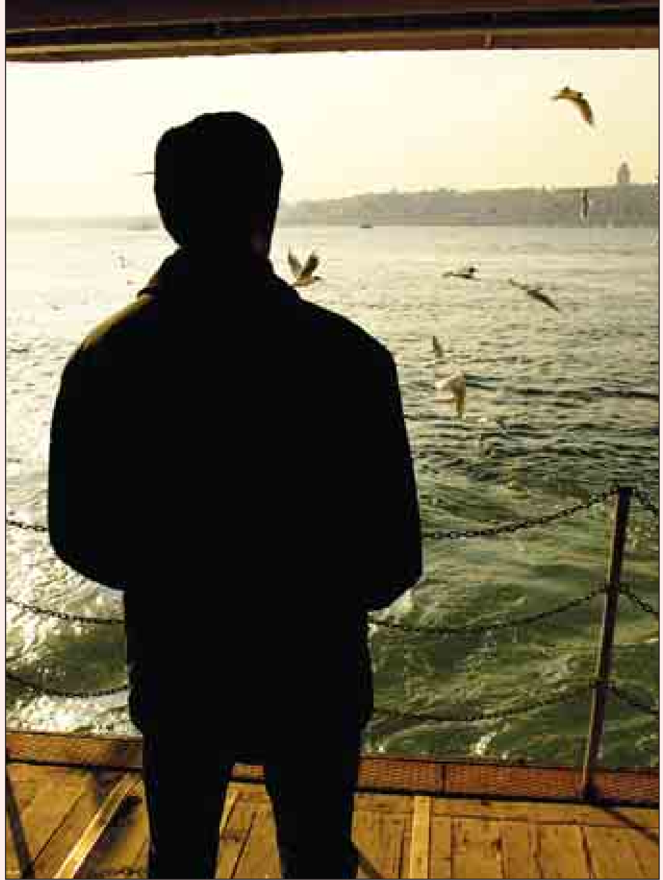
Hazırlayan: ALİ DEMİREL

İman ile amel arasındaki irtibat

Amel, imanın aksiyon hale getirilerek pratik hayata yansıtılmasıdır. Bu yönüyle pratiğe dökülecek olan esaslar, nazarî olarak inanılacak şeylerin bir takviyecisi konumundadır. Dolayısıyla amelî hayat olmadan pratiğe yansımayan bir hayatın ayakta durması zordur. İnsanın, kalbinin sonsuz iklimlerine açılıp, hakiki imana doğru kanatlanması iman-amel bütünlüğüyle mümkündür. Bu yüzden insan, inandığı istikamette yaşamak ve ayrıca ameliyle de inancını desteklemek zorundadır.

Ancak buradan amelin, imanın bir parçası olduğu anlaşılmasın. Çünkü amel, imanın bir parçası değildir. Bu sebeple bütün dinî esasları kalbden benimsemiş; fakat çeşitli sebeplerle dinin emirlerini yerine getirmemiş veya yasaklarını çiğnemiş olan bir kimse işlediği günahları helal saymadığı sürece mümin sayılır.

Bununla birlikte Kur'an-ı Kerim'in pek çok ayetinde iman ile salih amel yan yana anlatılmış, müminlerin salih ameller işleyerek maddi-manevi gelişmelerini sağlamaları ısrarla vurgulanmıştır. İmanı bir fanusa benzetecek olursak, fanusun içindeki ışık iman, fanus ise amellerdir. Bu sebeple kalbdeki iman ışığının hiç sönmeden parlaması, giderek gücünü artırması salih amellerle mümkün olabilir. Esasen kalb, Efendimiz'in (sas) de bir hadislerinde ifade buyurdukları gibi, "Her an değiştiği için ona kalb denilmiştir. Kalb, bir ağacın başına asılmış kuş tüyüne benzer. Rüzgar devamlı onun içini dışına çevirir." Buradan da anlaşılmaktadır ki, iman sahibi bir kalbin istikameti salih amele endekslidir.

İnançsızlık, insanı boğar

Her dönemde olduğu gibi, devrimizde de en ehemmiyetli mesele, imanın kurtarılması, insanın imanla beslenip açlığının giderilmesi, gönüllerin doygunluğa ulaştırılması ve nesillerin ebedi cezadan kurtarılması meselesidir. Bunlar yapılabildiğinde kalpler, bir kere daha emniyetin ve güvenin kaynağı haline gelecektir. İman esaslarının ihmale uğradığı, dolayısıyla da kalblerin aç olduğu bir dönemde, ilk önce bu hayati meseleler üzerinde durulmalıdır. Nasıl ki; aç insana önce muhtaç olduğu temel gıdalar verilir; aynen öyle de her şeyden önce aç gönüllere, ruhları güçlendirip kalbleri kanatlandıracak olan Allah'a, meleklere, kitaplara, peygamberlere, ahirete ve kadere iman gibi iman esasları verilmelidir.